

Béres Vivien Beatrix

Óda

1.

*Itt a parton, még fel-fellendül a szél,
ott a Dunán, már nincsen dinnyehéj...
érdes hajó-ormányon kiált a sok ember,
e helyt ül József Attila, őrzi a magyart!
Megsúgom hangosan: a költő,
rímeket verselő, szív-harcos, szende gyermek,
az utak kikhez, ha nem hozzá vezetnek?
Bár lettem volna én a te korodban,
de te soha és sose az enyémben...
mert nem hibázik koszorús lelkednek,
a mai kor hímes baja, sem a csúf,
sem a felsajduló népnek rőt szava!
Kíróvó tekintet, ha kirí beléd,
adnál te mindent, de sose kérnél,
a büszke nem mond, csak leír...
Szép szemeddel mit kezdtem volna,
a szívárvány összes színét felfedezem?*

2.

*Hogy tudd:
otthonod meleg lenne, kandalló-meleg,
cipődet langyos vízben megmosnám,
ingedet kivasalnám, töltenék bort,
adnék enni, főznék vacsorát minden este,
reggel lágytojást kapnál, ha szeretnéd
s éjjel meleg dunyhával takarnálak be.
A szép szót tőlem hallanád mindig,
ha nem írsz, az sem baj, táncolhatnánk...
vagy csend lenne, de az a meleg-csend,
fehér csendesség, de tűzforró szeretet.
Ha harcra vágsz, harcoljon a költő,
ha köténybe bújnál itt lesz, nesze,
de tudja meg más is, ha jó felénk,
kezünk fegyver – a költészet gyermeke.
Csillagképek tükrében látnak,
ha költőt kíván a szerelem,*

*vagy ha nem érti a paraszti ész a tücsköt,
ha a kint bentté válik, ha a szépet csúf terel,
akkor magyar költőre van szükség,
s az eszménykép Te leszel!*

2019. április 23.

Foucault

*Ma vért izzad Párizs,
s vért izzad egész Budapest,
Godard-filmek kacagása
e nagy Foucault-test.*

*S ha holnap azt mondom,
meghódított börtöne az én,
akkor az egy éber álom,
vagy égi léte hordoz tenyerén?*

*Paradox kibontása: egy úr,
bolond minden, s mindenki,
vagy ha azt mondja: nem,
őrült minden, ami isteni.*

*Százával párosodó tényező
némák mormolását hallgatja,
szerelmek apró kínvergődése,
szavak és dolgok F. reflexiója.*

2021. május 20.

Carpe diem

*Itt ülök és süt be a nap,
listákkal tele az íróasztal,
szótt álmokkal harcolnak
azok a kis békefelhők,
viharos homlokomon
ki-kiábrándulnak.*

*Úgy élsz, mint a carpe diem,
a fény, ami mindig felragyog,
s én nem értelek
pedig józan az eszem,
hogy tudsz mában élni,
ha én a holnapban vagyok.*

*Azt mondod nekem:
a jövő messzi ábrándkép,
olyannal kell lenni,
aki a mát látja jövőnek,
a jövőt meg nem látja,
azzal lehetek gondtalan.*

*De a ma pillanatnyi öröm,
gondtalanság nem létezik,
terveket alkotni születtem,
építeni a mostban a holnapot,
magaménak tudni
minden pillanatot.*

2022. augusztus 19.

Védelem